

ingen er rene; saa faar Pigen sin Lektie: »Men Gud, Stine, hvorfor er Kopperne ikke vasket rene; vi er nu højt op paa Formiddagen, og saa staar Køkkenbordet og flyder med uvaskede Kopper; hvad har du dog bestilt?« Naar Pigen undskylder sig med, at da hun var halvt færdig med at vaske op, blev hun forlangt til at gøre Sovekammeret i Stand og maatte selvfølgelig gaa fra Opvaskningen. »Gøre Sovekammeret i Stand!« udbryder Fruen, »kalder du det for at gøre Sovekammeret i Stand? Det skidne Vaskevand, som Børnene har brugt, staar i Vandfadet; skal det ikke kastes bort, og skal der ikke rent Vand i Vandkanden? Hvorfor har du ikke gjort det?« »Fordi«, siger Pigen, »at jeg netop blev færdig med at rede Sengene, da Fruen sendte mig til Bageren for at hente Brød; og jeg kan da ikke godt være baade hos Bageren og i Sovekammeret paa én Gang«, tilføjer Pigen, men Fruens Svar bliver simpelt: »Ja Undskyldninger har vi nok af.«

Jeg kunde selvfølgelig udbrede mig langt videre om dette Æmne, men jeg tror ikke, dette er nødvendigt; jeg tror at ovenstaaende tilfulde godtgør, at Paastanden om Tjenestepigernes Dovenskab og Ulydighed i overordentlig mange, for ikke at sige de fleste Tilfælde, ikke er berettiget.

Anderledes forholder det sig med Paastanden om, at Tjenestepigerne ingen Ting kan bestille, eller som det rettere burde hedde, ikke er saa dygtige, som man kunde ønske det, men fejlagtigt er det at lægge Skylden herfor over paa Tjenestepigerne, ti hvorfra skal Tjenestepigen erhverve sig Dygtighed? Hun som, saasnart hun er bleven konfirmeret, skal ud, ikke i samme Forstand som en Dreng for at lære, men for strax at gøre Gavn. I og for sig kan man vel ikke sige, at hun ikke er kommen ud for at lære; men der er den Forskel paa en Dreng og en Pige med Hensyn til Læretiden, at der for Drengens Læretid er en bestemt Plan, medens denne fuldstændig mangler for Pigens vedkommende; en Husmoder antager ikke en Tjenestepige, fordi hun har Interesse af at lære hende noget og gøre hende dygtig til sin Gærning; i det mindste er det ikke det, der bestemmer en Husmoder til at tage en Pige. Nej, da det, der i saa Henseende er det bestemmende, er, at Husmoderen mener, at Arbejdet i Hjemmet er for besværlig for hende alene, og at hun derfor maa have nogen Hjælp herved, bliver Tjenestepigens Gærning en Medhjælper, man altsaa forlanger et vist Arbejde af; men hvorledes kan man forlange, at en Tjenestepige skal udføre et bestemt Arbejde, et Arbejde, hvortil fordres en vis Kundskab, uden at der forud er gaaet en Uddannelsestid?

Nu kan der ganske vist siges, at der er mange Ting, som en Pige kan udføre eller i kort Tid lære at udføre, og som kan være til Gavn i et Hjem; ja, en Pige kan snart lære at vaske Kopper, at lave Kaffe, feje et Gulv og lignende smaa Arbejder; men dette er jo langt fra nok, for at hun kan blive, hvad man forlanger: »en dygtig Pige.«

Jeg vil selvfølgelig ikke bebrejde de ærede Husmodre, som holder Tjenestepiger, at de ikke betragter Tjenestepigen som en Lærling; man kan billigtvis ikke forlange, at en Husmoder skal give sin Pige Kost, Logi og Løn, for kun at uddanne hende. Nej, Husmoderen har Ret til at betragte Pigen som en Med-

hjælper, men Husmoderen maa være overbærende; hun maa, i Stedet for at være bebrejdende, være vejledende og altid huske paa, at Tjenestepigen ogsaa er et Menneske, som ikke er født med visse Kundskaber eller Færdigheder, men som kun kan tilegne sig saadanne ved at blive vejledet.

Naar vi derfor hverken kan bebrejde Husmoderen eller Tjenestepigen dennes mindre Dygtighed, saa maa vi søge andet Steds hen; vi maa undersøge, hvor Fejlen ligger, og Resultatet bliver, at vi maa kaste vore Bebrejdelser paa Samfundsforholdene, eller i det mindste maa vi sige, at Samfundet i det her omhandlede Spørgsmaal er i Stand til paa en tilfredsstillende Maade at gribe ind og raade Bod, og vi forlanger, at dette skal ske ved, at der i Kommuneskolerne indføres saadanne Fag, som kan uddanne den vordende Tjenestepige saaledes, at hun, naar hun udskrives af Skolen, er saa vidt uddannet, at hun kan være til virkelig Nytte i et Hus. Hvorfor kan man ikke godt i Skolen have et Fag, hvor Eleven bliver saavel teoretisk som praktisk undervist i Madlavning, Vask, Rengøring og lignende Husholdningsgærning?

Jeg ved godt, at man vil sige, at noget saadant ikke lader sig praktisk gennemføre; for hvorledes skulde man blive af med al den Mad, som saaledes blev præsteret? Hertil skal jeg sige, at Landet har saa mange Børn, som sukker efter et godt Maaltid Mad, at man sagtens kunde blive af dermed og endda bringe stor Velsignelse i mangt et fattigt Hjem; men der skulde selvfølgelig nogle Penge til, og hvor det gælder om Penge til fattige Folk, dér tør man jo ikke paastaa, at vore Kommunalbestyrelser er særlig spendable. Men aldeles bortset derfra — finder vi, at saadanne Fag bør føjes til den almindelige Undervisning i Kommuneskolerne, saa lad os forlange det, lad Forlangendet blive almindeligt, og jeg vil se den Kommunalbestyrelse, som vil modsætte sig et almindeligt Forlangende.

Jeg skal nu sluttelig sige, at Tanken om Oprettelsen af saadanne Fag ikke er min egen, men efterhaanden har udviklet sig ved Fællesmøder, holdte af Husmodre og Tjenestefolk; dog er Tanken endnu saa ny, at den maaske trænger til yderligere Drøftelse og en Motivering, som er bedre end den, jeg har været i Stand til at give den; det skulde derfor glæde mig, om andre vilde tænke over og give deres Mening tilkende i denne for Husmodre som for Tjenestepiger lige vigtige Sag.

C. Villerup,

Medlem af Tjenestetyndeforeningen »Enighed«.

En Modens Udvæxt.

Under ovenstaaende Titel har *Camilla Collet*, den berømte Forfatterinde og Forkæmper for Kvindesagen i Norge, i et norsk Blad skrevet blandt andet følgende:

— — — — Vi vil skælne mellem trænde Arter Moder: de klædelige, mere hensigtsmæssige; de uklædelige, lidet hensigtsmæssige, og cudelig dem, som vi kalde de barbariske Moder, der forener det uskønne med utaalelige Lidelser for Børnerinderne.

Det er om denne sidste Art, vi har et Ord at sige.

Det højhælede Skotøj er, som oftere fra flere Hold paavist,